דברים יקרים מלב אל לב
מאת הרבנית
נעמי שמואלי תליט"א
אשת חבר
למו"ר ועט"ר הגה"צ
רבינו בניהו שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
"נהר שלום" תבב"ן

גליון מס' 419

חרמת נשים

פרשת וישלח התשפ"ז

בת של מלך

תנא דבי אליהו והביאו רמ"א זכרונו לברכה (אבן העזר סימן ס"ט) וזה לשונו: **אין לך אשה כשרה בנשים אלא אשה שעושה רצון בעלה,** לכן יהא תמיד בעלה מזהירה על הצניעות ולא תהיה יצאנית הומיה וסוררת, אלא תמיד תהיה האשה בביתה, צופיה הליכות ביתה להיות כל היום עסוקה בצרכי ביתה ובגידול בניה להדריכם מקטנותם בעבודת ה'.

כמו מה שהעידו על קמחית (יומא מ"ז א') שכל ימיה לא ראה שער ראשה קורות ביתה, שבשעה שרוצה לסרק שערה היתה פורסת סדין על ראשה, **וזכתה שעל ידי צניעותה נולדו ממנה שבעה בנים כהנים גדולים ששמשו בבית המקדש.**

וכן אמרו על אמו של רבי ישמעאל כהן גדול שהלכה לטבול טבילת מצוה, ביציאתה מבית הטבילה פגעה בדבר טמא, וחזרה וטבלה, וביציאתה גם כן פגע בה איש נכרי וחזרה וטבלה, **ועשתה כן שבע פעמים,** אותה שעה עמד גבריאל לפני הקדוש ברוך הוא ואמר לפניו יתברך, עד מתי האשה הזו מצטערת, אותה שעה אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל רד ולך לפניה עד שתגיע לביתה לשלום באין פגע רע.

ומאותו הריון יצא ממנה רבי ישמעאל כהן גדול שזכה ודבר עם השכינה פנים בפנים בבית קדש הקדשים ואמר לו הקדוש ברוך הוא (ברכות ז' א') ישמעאל בני ברכני.

והוא מה שאמרו זכרונם לברכה על שרה אמנו שלאחר כמה שנים שלקחה אברהם אבינו עליו השלום **לא הכיר ביופיה משום צניעות שהיתה בה,** ולא הכירה אלא על ידי מעשה, שאמר לה עתה ידעתי כי אשה יפת מראה את, מלמד שכל השנים שהיתה אתו לא הכיר בה, **שתמיד היתה מכסה פניה אפילו בביתה שלא יכנס אדם פתאום.** ואפילו בעת שבאו המלאכים לא יצאה חוץ לאוהל ושאלו איה שרה אשתך **והשיב הנה באוהל וצנועה היא מאוד** ואין דרכה לצאת לפני האורחים. **וכן בתמר שלא הכירה יהודה,** כיון שהיתה תמיד מכסה פניה.

ושתיהן זכו זכויות מיוחדות, ששרה היתה **אם כל ישראל,** וגם תמר יצאו ממנה **מלכי בית דוד והמשיח.**

בנות ישראל שמען קולי האזינה אמרתי, למה לכם ללמוד דרך הנשים הפרוצות, וכמה גורמים רעה לבעליהם ולכל העולם. ולכו ללמוד מהנשים הכשרות אשר אתן רואות שכמה וכמה זכו בשביל צניעותן מה שאין הפה יכול לדבר.

המשך בעמוד הבא

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה

והרי המעשה על כלבא שבוע (כתובות ס"ב ב') שרבי עקיבא היה רועה צאנו של כלבא שבוע, **והביאו באבות דרבי נתן**, שפעם ישב רבי עקיבא על הבאר **וראה כיצד טיפות המים עשו נקב באבן**, אמר אם אבן אפשר לנקוב על ידי המים בודאי שיש לי תקנה ללמוד, **ראתה אותו בתו של כלבא שבוע שהיה צנוע ומעולה, אמרה אם אתקדש לך לאשה תלך ללמוד תורה,** אמר לה כן, והתקדשה לו בצינעה ושלחתו ללמוד תורה.

שמע אביה העשיר שהתקדשה לרועה העני שלו, גרשה מביתו והדיר אותה שלא תהנה מנכסיו, הלך רבי עקיבא וישב שתים עשרה שנה בישיבה, **כאשר בא הביא אתו שנים עשר אלף תלמידים**, לפני שנכנס לביתו שמע איש זקן אומר לאשתו עד מתי את חיה כמו אלמנה, אמרה לו אם ישמע לי בעלי שישאר עוד שתים עשרה שנים אחרות, אמר אני עושה זאת ברשות, לא נכנס לביתו ונסע ללמוד תורה עוד שתים עשרה שנים אחרות, **בזמן שחזר הביא עמו עשרים וארבעה אלף תלמידים**, שמעה אשתו ויצאה לקבל פניו, **אמרו לה שכניה לכי ושאלי בגדים מהשכנים כדי לקבל פני בעלך**, אמרה להם בעלי כבר יכיר אותי וכתוב (משלי י"ב י') "יודע צדיק נפש בהמתו".

בעת שהגיעה לבעלה נפלה על פניה והיתה מנשקת רגליו, דחפו אותה תלמידיו, אמר להם רבי עקיבא עזבו אותה שלי ושלכם שלה הוא.

שמע אביה שהדירה מנכסיו שבא אדם גדול לעיר ורצה להתיר נדרו, אמר לו רבי עקיבא אם היית יודע שחתנך יהיה אדם גדול האם היית מדיר אותה, אמר אביה אפילו היה לומד פרק אחד ומשנה אחת לא הייתי מדירה, **אמר לו רבי עקיבא אני הוא חתנך**, נפל אביה על פניו נשק רגליו ונתן לו חצי ממונו.

ובספר הקדוש מעלות המדות במעלות הצניעות כתב: בני בואו ואלמדכם מעלת הצניעות, דעו בני **כי מעלת הצניעות היא מן המדות החשובות והמיוחסות**, מפני שהיא משלש מדות שהקדוש ברוך הוא מבקש מישראל כענין שנאמר: "ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך", **ולא עוד אלא שמגינה על האדם מעין רעה ומצלת אותו מן החטאים והעבירות**, שכן מצינו ביוסף הצדיק עליו השלום שמפני שנהג עצמו בצניעות ניצל מאדונתו אשת פוטיפר שלא נכשל בה כענין שנאמר:

"ותשא אשת אדוניו את עיניה אל יוסף", היא נשאה עיניה כדי להסתכל בו והוא לא נשא עיניו להסתכל בה, שכך אמרו חכמינו זכרונם לברכה באגדה (בראשית רבא פ"ז י"א) **שרתוע (שפוד) של ברזל נתנה תחת צוארו כדי שיתלה עיניו ויביט בה, ואף על פי כן לא הביט בה שנאמר "ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו".**

ומצינו במדרש שמטרונה אחת שאלה את רבי יוסי, אמרה לו אפשר יוסף בן שבע עשרה שנה עומד בפרקו ולא היה עושה את הדבר הזה, הוציא לפניה ספר בראשית התחיל קורא מעשה ראובן ובלהה, יהודה ותמר, אמר לה, ומה אלו שהיו גדולים וברשות אביהן לא כסה עליהם הכתוב, זה שהוא קטן וברשות עצמו על אחת כמה וכמה.

תדע שמתחילת בריתה של אשה לא נבראת אלא לצניעות, כענין שנאמר: "ויבן ה' אלהים את הצלע", ואמרו חכמינו זכרונם לברכה באגדה מהו ויִבן (נקוד חיריק ביו"ד) קרי ביה ויָבן

(נקוד קמץ ביו"ד) התבונן בה הקדוש ברוך הוא מהיכן לבראתה, אמר, **לא אברא אותה מן הראש שלא תהא מזקפת ראשה, ולא מן העין שלא תהא סקרנית, ולא מן האוזן שלא תהיה צייתנית, ולא מן הפה שלא תהא דברנית, ולא מן הלב שלא תהא קנתרנית, ולא מן היד שלא תהא משמשנית, ולא מן הרגל שלא תהא ברנית אלא בראה ממקום צנוע באדם,** שאפילו בשעה שאדם עומד ערום אותו מקום מכוסה הוא, ועל כל אבר ואבר שהיה בורא בה היה אומר לה **תהיי אשה צנועה.** ואף על פי כן ותפרעו כל עצתי (משלי א' כ"ה) "לא בראתי אותה מן הראש" וכו'.

גדולה מדת הצניעות שמצינו ברות המואביה שעל ידי הצניעות שראה בה בועז נזדווג לה (רות רבא ה' ו') ומה צניעות ראה בה, שכל הנשים שוחחות ומלקטות, **והיא יושבת ומלקטת,** כל הנשים מסלקות את כליהן בגדיהן, וזו משלשלת את בגדיה, **כל הנשים משחקות עם הקוצרים, וזו מצנעת עצמה מהם,** כל הנשים מלקטות מבין העומרים וזו מלקטת מן ההפקר.

ועוד צניעות אחרת נמצאת בה, שאמרה לה נעמי "ורחצת וסכת ושמת שמלותיך עליך וירדת הגרן", **והיא לא עשתה כן אלא "ותרד הגורנה תחילה", כדי שלא תלך בדרך כשהיא מקושטת,** ואחר כך ותעש ככל אשר צותה חמותה, **כיון שראה בועז כל הצניעות הזאת אמר, בודאי זו היא ראויה למלכות.**

ותנא דבי אליהו, "אשתך כגפן פוריה" - כגפן שהיא עושה פירות, ולא כגפן שאין עושה פירות, כל זמן שאשתך בירכתי ביתך, בניך כשתילי זיתים, מה זית זה יש בו זית לאכילה, זית ליבש, זית לשמן, זית לשמר, ושמנו דלוק בכל הנרות, **כך כל זמן שאשתך בירכתי ביתך, אינה דומה אלא לגפן הזאת שאינה זזה ממקומה לעולם. ובאין בניה, מהן בעלי מקרא, מהן בעלי משנה, מהם בעלי משא ומתן, מהם חכמים, מהם נבונים, מהם יודעי דבר בעתו, לכן נאמר "אשתך כגפן פוריה".**

נשים יקרות וצדקניות! ככל שאנו נשמר בצניעות רבה, נזכה שגם הקב"ה יתן לנו כל טוב שבעולם, ונראה נחת מבנינו ובנותינו, פרנסה בשפע, אריכות ימים ושנים, וברכה בכל מעשי ידינו. אמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

אשה מעוברת, בסוף החודש השישי להריונה, החליקה ומעדה, ומעוצמת הנפילה קבלה שטף דם רציני והוחשה במהירות לביה"ח.

בינתיים, הגיעה הידיעה לאזני הבעל, אשר חשש מאוד לגורל אשתו ולשלום עוברה, ובו במקום החליט להחיש פעמיו אל בית רבינו ולשואלו, האם כדאי יהיה לנתח את האשה כדי להציל את העובר.

והנה בבואו אל רבינו שמע אותו אומר לו במאור פנים "כבר גמרנו, הכל בסדר". הבעל תמה בלבו לפשר הדברים האלו, אך מדוחק השעה לא התמהמה, ורץ מיד לביה"ח לראות את אשתו. בהגיעו לביה"ח, התברר לו אחרית דבר מראשיתו, בדיוק כאשר שהה אצל רבנו נותחה אשתו בניתוח קיסרי, והעובר הוצא מבטנה. ולכן ענה לו הצדיק: "כבר גמרנו הכל בסדר", כי לא נותר עוד על מה להתייעץ.

ובסייעתא דשמיא, דברי רבנו לא שבו ריקם, וכפי שהבטיח שהכל בסדר כך היה, התינוק שנולד פג גדל באינקובטור עד אשר התפתח בראוי וכיום הינו בר קיימא.

קציצות עוף טעימות ופריכות

המצרכים:

1 ק"ג עוף טחון
2 תפוח"א
1 בטטה קטנה ודקה
3 ביצים
1/2 כוס פירורית זהב
1 בצל גדול
מלח פלפל שחור

אופן ההכנה:

לבשל את התפוח"א ולעשות מהם פירה
אח"כ לקלף את הבטטה והבצל ולגרד בפומפיה דקה ולסחוט את המים שיוצאים מהגירוד של הבצל.
להוסיף לקערה את העוף טחון ושאר המצרכים לעשות מהם עיסה ואח"כ ליצר קציצות קטנות ולטגן בשמן שחומם מראש עד להשחמה.

לבריאות ובהצלחה
שבת שלום